

UCHWAŁA NR 199/2025
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 4 sierpnia 2025 r.

w sprawie sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Konfederacja Nowa Nadzieja z wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w okręgu wyborczym nr 13 zarządzonych na dzień 21 lipca 2024 r.

Państwowa Komisja Wyborcza na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. c i e ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365)

postanawia

odrzuć sprawozdanie finansowe Komitetu Wyborczego Konfederacja Nowa Nadzieja o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych tego Komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania, związanych z udziałem w wyborach uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych w okręgu wyborczym nr 13 w dniu 21 lipca 2024 r., **z powodu naruszenia** art. 132 § 1 i art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego.

Uzasadnienie

Komitet Wyborczy Konfederacja Nowa Nadzieja przedłożył sprawozdanie finansowe Państwowej Komisji Wyborczej w dniu 23 października 2024 r., tj. z przekroczeniem terminu określonego w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego, który upłynął 21 października 2024 r. Sprawozdanie to, mimo że zostało nadane przesyłką pocztową w dniu 21 października 2024 r., wpłynęło do Krajowego Biura Wyborczego w dniu 23 października 2024 r. Zgodnie zaś z art. 9 § 1 Kodeksu wyborczego, ilekroć w Kodeksie tym jest mowa o upływie terminu do wniesienia dokumentu do organu wyborczego, należy przez to rozumieć dzień złożenia dokumentu temu organowi wyborczemu. Stosownie do art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, wskazane uchybienie nie stanowi przesłanki do odrzucenia sprawozdania finansowego.

Sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2065).

Do sprawozdania dołączono sprawozdanie biegłego rewidenta wybranego przez Państwową Komisję Wyborczą, zawierające opinię na temat sprawozdania finansowego Komitetu.

Żaden z uprawnionych podmiotów, wymienionych w art. 144 § 7 Kodeksu wyborczego, nie zgłosił Państwowej Komisji Wyborczej zastrzeżeń do sprawozdania finansowego tego Komitetu.

W wyniku przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego Komitetu, dołączonych do niego dokumentów, odpowiedzi udzielonych przez Pełnomocnika Wyborczego Komitetu, a także na podstawie sprawozdania biegłego rewidenta na temat sprawozdania finansowego Komitetu, Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, co następuje.

Komitet Wyborczy Konfederacja Nowa Nadzieja wykazał w sprawozdaniu finansowym, że w okresie sprawozdawczym uzyskał przychody w wysokości 13 240,00 zł. Środki te zostały pozyskane wyłącznie w formie przelewów dokonanych przez osoby fizyczne bezpośrednio na rachunek bankowy Komitetu. Stanowi to naruszenie art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym środki finansowe komitetu wyborczego partii politycznej (jakim jest Komitet Wyborczy Konfederacja Nowa Nadzieja) mogą pochodzić wyłącznie z Funduszu Wyborczego tej partii, tworzony na podstawie przepisów ustawy o partiach politycznych. Ustalenia te potwierdził także biegły rewident w swoim sprawozdaniu na temat sprawozdania finansowego Komitetu.

W związku z tym, że Komitet przyjął środki finansowe pochodzące z nieuprawnionego źródła, tj. z innego niż Fundusz Wyborczy Partii, która utworzyła Komitet (od osób fizycznych), na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. c Kodeksu wyborczego, jego sprawozdanie finansowe podlega odrzuceniu.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie potwierdził, iż regulacja art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego ma charakter kategoriyczny i nie pozostawia jej żadnego marginesu na ocenę stopnia naruszenia prawa, w szczególności tego, czy naruszenie to nastąpiło z winy osoby dokonującej wpłaty na rzecz komitetu, a także, czy osoba ta działała pod wpływem błędu, zmęczenia czy stresu

(zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2005 r., III SW 4/05, z dnia 23 kwietnia 2002 r., III SW 1/02, oraz z dnia 1 czerwca 2006 r., III SW 2/06). Użyte w treści art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego stwierdzenie „wyłącznie” oznacza, że wolą ustawodawcy jest kategoryczna norma, która nie pozwala, aby środki komitetu wyborczego partii politycznej pochodziły z innego źródła niż jej Fundusz Wyborczy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2016 r., III SW 7/16). Przepisy Kodeksu wyborczego w tej kwestii, jak wskazał Sąd Najwyższy, nie mają charakteru zaleceń, lecz bezwzględnie obowiązują (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2002 r., III SW 3/02).

Przestrzeganie regulacji art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego racjonalny ustawodawca uznał za na tyle fundamentalne i mające znaczenie dla finansowania kampanii wyborczej oraz uczestniczących w niej komitetów wyborczych, za odgrywające tak istotną rolę dla zapewnienia uczciwości, równości, sprawiedliwości i legalności rozumianego szeroko procesu wyborczego, że jego naruszenie wskazał jako to, które obligatoryjnie przesądza o odrzuceniu sprawozdania finansowego komitetu, bez względu na to, w jakiej kwocie środki przyjął komitet wyborczy partii politycznej z niedozwolonego źródła, czy naruszenie to wynikało z nieświadomości pełnomocnika finansowego komitetu, czy było zawinione, czy też nie. Nie pozostawia wątpliwości, że Państwowa Komisja Wyborcza obowiązana jest odrzucić sprawozdanie komitetu utworzonego przez partię polityczną w razie potwierdzenia faktu przyjmowania lub pozyskiwania środków finansowych przez ten komitet ze źródeł niedozwolonych, niezależnie od ich wysokości i niezależnie od okoliczności, w jakich zostały przyjęte lub pozyskane. Przepis nie pozostawia żadnego pola do uznaniowości i miarkowania sankcji do wagi błędów popełnionych w sprawozdaniu finansowym komitetu (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2002 r., III SW 4/02). Aczkolwiek w przypadku Komitetu Wyborczego Konfederacja Nowa Nadzieja należy wyraźnie podkreślić, że 100% jego przychodów pochodziło z niedozwolonego źródła. Ustalenia te potwierdził także biegły rewident w swoim sprawozdaniu na temat sprawozdania finansowego Komitetu. Wskazał on, iż „Poprzez inspekcję wyciągów bankowych ustaliliśmy, że środki finansowe Komitetu Wyborczego nie pochodziły z dozwolonych ustawowo źródeł wymienionych w art. 132 § 1 Kodeksu. (...) Przychody na rachunku Komitetu Wyborczego pochodziły z wpłat osób fizycznych”.

Podjęcie przez Państwową Komisję Wyborczą innego rozstrzygnięcia w tej sprawie niż jednoznacznie wynikające z przywołanych regulacji Kodeksu wyborczego narażałoby ją na zarzut działania niezgodnego z prawem. Państwowa Komisja Wyborcza, zgodnie z zasadą praworządności (legalizmu) wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, działa zaś na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego, respektując jego przepisy. Przepisy prawa określające zadania i obowiązki Państwowej Komisji Wyborczej nie tylko stanowią kompetencję do działania, lecz są także źródłem nakazów i zakazów wyznaczających ramy prawne tego działania. Celem zasady legalizmu jest bowiem przeciwdziałanie dowolności i arbitralności działania organów państwa oraz możliwość kontroli w oparciu o kryterium zgodności z obowiązującym prawem.

Oprócz wskazanych wyżej środków finansowych pozyskanych przez Komitet w sposób nieprawidłowy, na jego konto wpłynęło również 100,00 zł wpłacone przez osoby fizyczne już po dniu wyborów. Środki te nie zostały jednak przez Komitet przyjęte. Stosownie do regulacji z art. 149 § 3 Kodeksu wyborczego zwrócono je wpłacającym w terminie 30 dni od daty wpływu tych środków na rachunek bankowy Komitetu, nie wydając ich wcześniej.

Komitet posiadał rachunek bankowy o numerze 88 1020 5170 0000 1602 0458 2716, prowadzony przez bank Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S. A. Umowa rachunku bankowego nie zawierała wymaganego w art. 134 § 6 Kodeksu wyborczego zastrzeżenia dotyczącego dopuszczalnego źródła pozyskiwania środków finansowych przez komitet wyborczy utworzony przez partię polityczną (jakim jest Komitet Wyborczy Konfederacja Nowa Nadzieja). Znajdowało się w niej natomiast zastrzeżenie właściwe dla komitetu wyborczego wyborców, określające, że:

„Środki finansowe mogą pochodzić wyłącznie z wpłat od obywateli polskich mających miejsce stałego zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz kredytów bankowych zaciąganych wyłącznie no cele związane z wyborami

– Łączna suma wpłat od osoby fizycznej na rzecz danego komitetu wyborczego wyborców nie może przekraczać 15-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia postanowienia o zarządzeniu wyborów”.

Uchybienie to nie stanowi jednak podstawy do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu.

Rachunek bankowy Komitetu został zamknięty w dniu 25 września 2024 r. Saldo końcowe rachunku wyniosło 0,00 zł.

Wydatki lub koszty Komitetu Wyborczego Konfederacja Nowa Nadzieja wykazane zostały w sprawozdaniu finansowym w kwocie 28 516,95 zł. Zostały one przeznaczone na sfinansowanie:

- kosztów administracyjnych w wysokości 93,50 zł, w tym:
 - utworzenie stron(-ny) internetowych (-wej) komitetu wyborczego: 73,78 zł,
 - utrzymanie domeny(-men), na której(-rych) umieszczono stronę internetową(-we) komitetu wyborczego: 19,72 zł,
- kosztów usług obcych w łącznej wysokości 28 423,51 zł w tym:
 - przygotowanie i zamieszczenie ogłoszeń oraz artykułów sponsorowanych w dziennikach i czasopismach: 1845,00 zł,
 - emisja telewizyjnych ogłoszeń, filmów, spotów, audycji itp.: 1457,55 zł,
 - przygotowanie i wykonanie (w tym prace koncepcyjne i projektowe) plakatów, ulotek, billboardów itp.: 19 894,90 zł,
 - publikacja w Internecie ogłoszeń, filmów, spotów, audycji, itp.: 4305,00 zł,
 - przygotowanie i wykonanie (w tym prace koncepcyjne i projektowe) innych materiałów wykorzystywanych w agitacji wyborczej (plakietki, koszulki, smycze, chorągiewki, czapeczki, długopisy, itp.): 921,00 zł.

W pozycji 68 sprawozdania finansowego Komitetu, obejmującej „Pozostałe tytuły, niewymienione w pozycjach 63–66, wraz ze świadczeniami nieodpłatnymi, w tym świadczeniami określonymi w art. 132 § 5 oraz art. 133 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy”, Komitet wykazał przyjęcie korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, tj. użyczenie lokalu przez osobę fizyczną, które zostało wycenione przez Komitet na kwotę 200,00 zł. Wycena ta została również wykazana w sprawozdaniu biegłego rewidenta. Należy podkreślić, że posiadające wartość użyczenie lokalu przez osobę fizyczną komitetowi wyborczemu partii politycznej nie mieści się w katalogu dozwolonych korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, o których jest mowa w przywołanych art. 132 § 5 i w art. 133 Kodeksu wyborczego. Stanowi zatem naruszenie obu tych przepisów. W przypadku naruszenia art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, przepisy tego aktu prawnego decyzją Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie odrzucenia

sprawozdania finansowego komitetu uzależniają od stosunku środków pozyskanych lub wydatkowanych łącznie przez komitet niezgodnie z prawem do ogólnej kwoty przychodów tego komitetu. Łączna wartość środków pozyskanych przez Komitet z naruszeniem przepisów art. 132 § 1 i 5 Kodeksu wyborczego wynosi 13 440,00 zł (tj. 13 240,00 zł + 200,00 zł), co stanowi – jak wcześniej już wskazano – 100% ogólnej kwoty przychodów Komitetu. W związku z tym Państwowa Komisja Wyborcza bezwzględnie zobowiązana jest, na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. c i e w związku z art. 144 § 1 pkt 2 Kodeksu wyborczego, do odrzucenia sprawozdania finansowego tego Komitetu. Regulacje Kodeksu wyborczego określające przesłanki odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu wyborczego są jednoznaczne i w przypadku naruszenia przez komitet przywołanego wyżej art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego bezwzględnie zobowiązują Państwową Komisję Wyborczą do odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu, a w przypadku naruszenia przez komitet art. 132 § 5 tej ustawy, decyzję Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu uzależniają wyłącznie od stosunku środków łącznie pozyskanych lub wydatkowanych przez komitet niezgodnie z prawem do ogólnej kwoty przychodów tego komitetu. Jeżeli wysokość 1% ogólnej kwoty przychodów została przekroczona, Państwowa Komisja Wyborcza również nie ma żadnego marginesu na ocenę tego, czy naruszenie to nastąpiło z winy osoby dokonującej operacji finansowych, a także czy osoba odpowiedzialna za te operacje działała pod wpływem błędu, zmęczenia czy stresu. Tak, jak podniesiono wcześniej, przepisy Kodeksu wyborczego w tej materii nie mają charakteru zaleceń, lecz bezwzględnie obowiązują.

Nie pozostawia zatem żadnych wątpliwości to, że Państwowa Komisja Wyborcza już tylko na podstawie naruszenia art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego zobowiązana jest odrzucić sprawozdanie finansowe Komitetu. Podstawę do odrzucenia sprawozdania stanowi jednak także naruszenie art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, albowiem korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym o wartości 200,00 zł przyjęte zostały przez Komitet niezgodnie z prawem, tj. z naruszeniem wskazanego art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, co oznacza, że wszystkie środki przyjęte przez Komitet (100%) pochodziły z nielegalnych źródeł. Zatem naruszenie także tej regulacji zobowiązuje Państwową Komisję Wyborczą do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu. Podkreślić należy wyraźnie, że w przypadku tego naruszenia, przepis art. 144 § 1 pkt 3 lit. e w związku

z art. 144 § 1 pkt 2 Kodeksu wyborczego – poza proporcją środków pozyskanych z naruszeniem prawa do łącznych przychodów komitetu – nie pozostawia żadnego pola do uznaniowości w stosunku do błędów popełnionych w sprawozdaniu finansowym komitetu.

Państwowa Komisja Wyborcza podsumowując wskazuje jednak jeszcze raz, że o ile w przypadku naruszenia art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, przepisy tego aktu prawnego jej decyzję w sprawie odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu uzależniają od stosunku środków pozyskanych lub wydatkowanych łącznie przez komitet niezgodnie z prawem do ogólnej kwoty przychodów tego komitetu, to w przypadku naruszenia przez komitet wyborczy partii politycznej art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego Państwowa Komisja Wyborcza bezwzględnie zobowiązana jest do odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Zatem podjęcie przez Państwową Komisję Wyborczą innego rozstrzygnięcia w tej sprawie niż wynikające jednoznacznie i bezwarunkowo z przywołanych regulacji Kodeksu wyborczego narażałoby ją na zarzut działania niezgodnego z prawem. Taka konstrukcja prawna zabezpiecza komitety wyborcze przed ewentualnym stronniczym, dowolnym działaniem organów państwa wobec nich, a organy te przed takimi ewentualnymi oskarżeniami. Mając powyższe na uwadze sprawozdanie Komitetu nie może zostać przyjęte i należy je odrzucić.

Ponadto trzeba zaznaczyć, że wartość przyjętych przez Komitet korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym (200,00 zł) powinna zostać ujęta w pozycji 22 sprawozdania finansowego Komitetu oraz doliczona do jego pozycji 16. Jednocześnie kwotę tę należało uwzględnić w kosztach Komitetu, wliczając ją do łącznej sumy jego wydatków lub kosztów.

Poza tym ustalono, że w pozycji 30 sprawozdania finansowego (utworzenie stron(-ny) internetowych (-wej) komitetu wyborczego) wpisana powinna zostać kwota 19,66 zł, zamiast kwoty 19,72 zł (2 x 9,83 zł). Komitet nie uwzględnił również w sprawozdaniu finansowym kwoty 30,00 zł związanej z opłatami bankowymi, która powinna zostać wpisana w pozycji 53 sprawozdania finansowego (Pozostałe wydatki lub koszty).

Z analizy sprawozdania finansowego Komitetu oraz załączonych do niego dokumentów wynika zatem, że łączne przychody Komitetu wykazane powinny zostać w sprawozdaniu finansowym Komitetu w kwocie 13 440,00 zł (tj. 13 240,00 zł

+ 200,00 zł), natomiast wydatki w kwocie 28 746,89 zł (tj. 28 546,89 zł + 200,00 zł), a nie 28 516,95 zł, jak wskazano w przedłożonym sprawozdaniu finansowym.

Powyższe oznacza, że sprawozdanie Komitetu nie odpowiada stanowi faktycznemu, co narusza ustawowy obowiązek sprawozdawczy określony w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Te uchybienia, zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie stanowią jednak przesłanek do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu.

Komitet nie uzyskał nadwyżki pozyskanych środków na cele kampanii wyborczej nad poniesionymi wydatkami. Jego działalność finansowa zakończyła się niespłaconymi zobowiązaniami, wynikającym z nieopłaconych faktur na kwotę 15 306,89 zł, które Komitet wykazał w pozycji 67 sprawozdania finansowego. Zgodnie z oświadczeniem Pełnomocnika Wyborczego Komitetu, na dzień udzielenia wyjaśnień w sprawie, tj. 12 marca 2025 r., faktury nadal pozostawały nieopłacone.

Wydatki Komitetu poniesione zostały, zgodnie z art. 129 § 1 Kodeksu wyborczego, na cele związane z wyborami i nie przekroczyły limitu określonego zgodnie z art. 135 § 1 w związku z art. 259 Kodeksu wyborczego. Wydatki Komitetu na kampanię wyborczą prowadzoną w formach i na zasadach właściwych dla reklamy nie przekroczyły limitu wydatków określonego zgodnie z art. 136 Kodeksu wyborczego.

Podczas badania sprawozdania finansowego Komitetu stwierdzono, że jego Pełnomocnik Finansowy nie przedstawił stosownych pokwitowań potwierdzających odbiór materiałów wyborczych. Ponadto załączone do sprawozdania faktury nie zawierały opisu operacji gospodarczych, których dotyczyły ani nie zostały zatwierdzone pisemnie przez osobę odpowiedzialną za gospodarkę finansową Komitetu. Takie uchybienia stanowią naruszenie obowiązujących zasad dokumentowania operacji gospodarczych, określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 września 2023 r. w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego, a także naruszenie art. 128 Kodeksu wyborczego, który określa, że komitety wyborcze prowadzą rachunkowość na zasadach określonych w ustawie o rachunkowości dla jednostek nieprowadzących działalności gospodarczej. Nie powodują jednak odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu. Respektowanie tych regulacji jest jednak istotne z perspektywy realizowania zasady jawności finansowania kampanii wyborczej, określonej w art. 125 Kodeksu wyborczego, a swoje źródło mającej

w przepisach ustrojowych Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, tj. w konstytucyjnej zasadzie jawności finansowania partii politycznych (art. 11 ust. 2 Konstytucji RP). Oznacza to, że Pełnomocnik Finansowy Komitetu nie dopełnił spoczywającego na nim obowiązku rzetelnego i zgodnego ze stanem faktycznym przygotowania i przedstawienia tego sprawozdania. Odpowiednio prowadzona i ujawniona dokumentacja, głównie finansowo – księgową, oraz sporządzone na jej podstawie sprawozdanie finansowe są zaś jednymi z najistotniejszych przejawów jawności finansowania kampanii wyborczej będącej elementem prawidłowego funkcjonowania ustroju demokratycznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2006 r., III SW 11/06). Od komitetów wyborczych, szczególnie właśnie tych tworzonych przez partie polityczne ubiegające się o zdobycie władzy w państwie, a przez to wpływu na kształtowanie jego prawa, należy oczekiwać szczególnie wysokiej staranności w przestrzeganiu prawa obowiązującego, w tym w bieżącym prowadzeniu i w efekcie w przygotowywaniu dokumentacji finansowej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2025 r., I NSW 58/24).

Zgodnie z art. 149 § 1 Kodeksu wyborczego korzyści majątkowe przyjęte przez komitet wyborczy z naruszeniem przepisów ustawy – w tym przypadku pozyskane przez Komitet Wyborczy Konfederacja Nowa Nadzieja z naruszeniem art. 132 § 1 i 5 Kodeksu wyborczego (tj. od osób fizycznych) podlegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa. Jeżeli korzyść została zużyta lub utracona, przepadkowi podlega jej równowartość. Łączna wartość nielegalnie pozyskanych środków podlegających przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa wynosi 13 440,00 zł. Na podstawie art. 149 § 4 Kodeksu wyborczego, Komitetowi przysługuje prawo dobrowolnego wpłacenia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały Państwowej Komisji Wyborczej o odrzuceniu jego sprawozdania finansowego, a w przypadku złożenia skargi do Sądu Najwyższego na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej w przedmiocie odrzucenia sprawozdania, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego przez ten Sąd, na rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla siedziby Komitetu, równowartości wartości korzyści przyjętych z naruszeniem przepisów Kodeksu wyborczego. Potwierdzenie wpłacenia równowartości tych korzyści (tj. środków w kwocie 13 440,00 zł) Komitet zobowiązany jest przedstawić Państwowej Komisji Wyborczej. W przypadku niedokonania dobrowolnej ich wpłaty, wszczęte zostanie postępowanie określone w art. 149 § 6 Kodeksu wyborczego.

Pełnomocnik Wyborczy Komitetu nie zawiadomił Państwowej Komisji Wyborczej o adresie strony internetowej Komitetu. Stanowi to naruszenie art. 102 § 1 w związku z art. 140 § 2 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którymi pełnomocnik wyborczy w terminie 3 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie do rejestracji list kandydatów lub kandydata zawiadamia ten organ o adresie strony internetowej, na której zobowiązany jest prowadzić rejestry zaciągniętych kredytów oraz wpłat o wartości przekraczającej łącznie od jednej osoby fizycznej kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia postanowienia o zarządzeniu wyborów. Zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego również to uchybienie nie stanowi przesłanki do odrzucenia sprawozdania finansowego.

Państwowa Komisja Wyborcza, po ustaleniu powyższego na podstawie sprawozdania finansowego Komitetu, załączonych do niego dokumentów, wyjaśnień Komitetu oraz sprawozdania biegłego rewidenta na temat sprawozdania finansowego Komitetu, postanowiła jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia Pełnomocnikowi Finansowemu Komitetu Wyborczego Konfederacja Nowa Nadzieja przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak